

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte-Nicolae Gordilă,

Judecători-Ion Guzun, Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, declarat de petiționarul Andrei Chirița,

Termenul de examinare a cauzei în instanța de recurs în anulare: 26.08.2014-24.09.2014.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014, plîngerea lui Chirița Andrei împotriva ordonanței privind refuzul organului de urmărire penală de a începe urmărirea penală, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a emite încheierea dată, prima instanță a constatat că, prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Adriana Bețișor din 13 martie 2013, s-a dispus de a refuza în pornirea urmăririi penale prin acceptarea propunerii privind clasarea procesului penal și neînceperea urmăririi penale în privința factorilor de decizie a SRL „Ialoveni Gaz”, filiala „Dubăsari-Coșnița-Gaz” din motivul lipsei faptei infracționale, cu clasarea procesului penal intentat la sesizarea lui Chirița Andrei, legalitatea acesteia fiind verificată de către judecătorul de instrucție, care prin încheierea din 30 mai 2013, a dispus respingerea plîngerii lui Chirița Andrei, ca fiind neîntemeiată. Instanța a mai reținut că, la 24 septembrie 2012, Chirița Andrei a depus o cerere la SRL „Ialoveni Gaz”, filiala „Dubăsari-Coșnița-Gaz” pentru a fi conectat la rețeaua de distribuire a gazelor, fără a dispune de acte de proprietate pe imobilele ale căror conectare a solicitat-o, deși prezentarea acestora este obligatorie în conformitate cu pct. 49 alin. (2) lit. a) al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărîrea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011 or, proprietarul imobilelor nu și-a dat acordul la gazificarea imobilului, motiv pentru care, instanța a constatat că, dezacordul lui Chirița Andrei cu deciziile SRL „Ialoveni Gaz” atrag răspunderea civilă și nu penală, iar acțiunile procurorului sunt legale.

3. În virtutea prevederilor art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală (în redacția deplină la 18 aprilie 2014), încheierea a devenit irevocabilă.

4. La 07 mai 2014, Chirița Andrei, a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitînd casarea acesteia cu remiterea dosarului în procuratură pentru investigarea de fapt a cazului. În motivarea recursului declarat, recurentul a indicat că, instanța de fond nu a indicat data concretă a ordonanței procurorului Lilian Rudei și nici nu a constatat motivul refuzului procurorului ierarhic superior conform art. art.

298-299 Cod de procedură penală, de a examina plîngerea și de a emite o ordonanță în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală. Susține recurentul că, instanța nu a constatat faptul amenințărilor și a șantajului în adresa sa de către procurorul adjunct - Ivanov Vsevolod.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, a fost respins ca nefondat recursul declarat de Chirița Andrei împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014.

Instanța de recurs a conchis că, în speță nu există probe concludente prin care s-ar dovedi existența faptului infracțiunii, aserțiunile recurentului nefiind confirmate.

Din declarațiile martorilor audiați în cadrul efectuării urmăririi penale s-a stabilit că, refuzul Societății nominalizate de a gazifica imobilul solicitat de recurent este axat pe dispozițiile pct. 49 alin.(2) lit. a) al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărîrea ANRE nr.415 din 25 mai 2011, potrivit căruia, la cerere se anexează în mod obligatoriu copia titlului de proprietate asupra imobilului sau copia documentului care atestă alt drept real asupra acestuia or, recurentul nu este proprietarul imobilului pretins de acesta pentru gazificare, iar proprietarul, care este de fapt mama recurentului, a refuzat gazificarea în vederea excluderii litigiilor dintre recurent și sora acestuia la partajarea casei.

Mai mult, a reiterat Colegiul și faptul că, refuzul Societății competente de a realiza gazificarea imobilului solicitat de recurent, urmează a fi contestat de către acesta în ordinea stabilită de legislația civilă, în speță lipsind vreo confirmare a faptului că, acest refuz a fost consecința unor acțiuni sau inacțiuni cu caracter infracțional, motiv pentru care, a conchis Colegiul că, atât ordonanța contestată cât și încheierea primei instanțe, sunt legale și întemeiate.

Nu poate reține și respinge instanța de recurs și argumentul recurentului referitor la faptul că, instanța de fond nu a constatat care este data emiterii ordonanței contestate or, din conținutul acesteia, rezultă cert că, aceasta a fost emisă la 27 martie 2014.

De asemenea, sunt neîntemeiate și argumentele recurentului referitor la faptul că, judecătorul de instrucție nu a stabilit motivul pentru care procurorul ierarhic superior nu s-a expus asupra plîngerii sale or, acest fapt este irelevant în raport cu dreptul judecătorului de a examina legalitatea ordonanței contestate indiferent de examinarea sau neexaminarea de către procurorul ierarhic superior a plîngerii depuse de petiționar.

Astfel, Colegiul a conchis că, judecătorul de instrucție corect, a constatat că, la emiterea ordonanței contestate nu au fost comise încălcări, aceasta fiind legală și întemeiată pe probele acumulate la cauză, considerente din care, ajunge la concluzia despre netemeinicia recursului.

6. La 31 iulie 2014, Chirița Andrei a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, cu expedierea materialelor în procuratură pentru o nouă cercetare. Recurentul invocă că, instanța de recurs nu a soluționat corect cauza, sub toate aspectele complete și obiective, cu nerespectarea procedurii. La fel au fost încălcate prevederile art. 19 alin. (3), 254 pct. (1), 274 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărîri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate de judecătorul de instrucție în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul de pe rol, fiind declarat împotriva unei hotărîri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind că recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul Andrei Chirița, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco